

ostentativně proti státní správě. Tím vybočuje z mezí působnosti, které jsou vytýčeny povahou její jako orgánu správy veřejné a vybočení to odůvodňuje zakročení dozorčího orgánu dle § 102 ob. zřiz. Okolnost, že výroky v usnesení ob. rady užitě mohou snad vedle toho zakládati ještě povahu trest. činu, nevylučuje kompetenci polit. úřadu k postupu dle § 102 ob. zřiz. a jest námitka v tomto směru vznesená bezdůvodná. Proti tomu pak, že právě ze zúmyslně nesprávného výkladu obsahu výnosu, o který jde, lze usuzovati na demonstrační tendenci usnesení ob. rady, stížnost nebrotí, pokládajíc otázku, jaký byl skutečný obsah onoho výnosu, za nerozhodnou, protože tím právo na projev mínění nemůže být zkráceno; tato námitka však je vyvrácena vývody shora uvedenými.

Ježto tudíž námitky proti tomuto důvodu nař. rozhodnutí vznesené shledány bezdůvodnými, tento důvod však již sám o sobě dostačuje k udržení nař. rozhodnutí, bylo stížnost zamítnouti, aniž se nss musel zabývatí otázkou, zda usnášení o sporném předmětu spadá do působnosti obci vyhrazené.

Č. 6279.

Pozemková reforma (Slovensko): I. O povinnosti vlastníka zabrané půdy nésti náklady komisionelního šetření o jeho nárocích na propuštění ze záboru. — II. Min. nař. z 3. července 1854 č. 169 ř. z. platí i na Slov.

(Nález ze dne 4. února 1927 č. 1979).

Prejudikatura: Boh. 4085/24, 4516, 4517, 4518/25 adm.

Věc: Dr. Julius H. v L. proti státnímu pozemkovému úřadu stran komisionelních výloh.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. výměrem zpravil st-pí, že na základě jeho žádosti, týkající se vyloučení, resp. propuštění ze záboru objektů v žádosti uvedených ustanovuje místní šetření na den 7. listopadu 1925, k čemuž dodal: »Dle § 24 min. nař. ze 3. července 1854 č. 169 ř. z. jste povinen hraditi náklady se shora uvedeným místním šetřením spojené a vyzýváte se tudíž, abyste do 3 dnů připojenou složenkou pošt. úřadu šekového st-pí-u zálohou na tyto náklady zaslal obnos 1500 Kč.«

Proti tomuto dodatku st-l brojí, uváděje. 1. že za místní šetření ne-žádal a 2. že nařízení, na které se úřad odvolává, na Slov. nikdy platnosti nemělo. O stížnosti této uvažoval nss: — — —

Ad 1. Podkladem nař. rozhodnutí byla žádost st-lova z 18. května 1925, v níž se domáhal toho, aby určité pozemky, ve příčině kterých provedena byla v pozemkové knize poznámka záboru, byly dle § 2. zák. záb. ze záboru vyloučeny. Předmětem sporného místního řízení bylo pak dle nař. rozhodnutí »vyloučení, vztažně propuštění ze záboru« objektů v žádosti st-lově uvedených. Nss již ve svých nál. Boh. 4085, 4516, 4517 a 4518 adm. vyslovil právní názor, že vlastník zabrané nemovitosti jest povinen nésti komisionelní výlohy spojené s řízením o žádosti jeho za ponechání půdy dle § 20. zák. příd., resp. za propuštění půdy ze záboru dle § 11. záb. zák. a dle a dle § 3. lit. a) zák. záb., ježto výroky, jichž

se vlastník domáhá, jsou jedině v zájmu vlastníka. Stejně tomu jest i v případě daném, kde se st-l domáhal výroku úřadu o tom, že určité nemovitosti jsou prosty nexu záborového. Ježto pak st-l potřebu řízení komisionelního vyvolal svou žádostí za vyloučení, resp. propuštění určitých objektů ze záboru, jde o komisionelní řízení předsevzaté nikoli výhradně v zájmu veřejném, nýbrž vzhledem k podané žádosti strany a v jejím vlastním zájmu a jest pak úplně nerozhodno, zda st-l o místní šetření žádal či nikoliv. Námitka ad 1. je proto lichá.

Pokud pak jde o námitku ad 2., jest stížnost na omylu, tvrdí-li, že min. nař. z 3. července 1854 č. 169 ř. z. nikdy na Slov. neplatilo, ježto nařízení toto bylo vydáno pro »veškeré korunní země« vyjímaje Království lombardsko-benátské, Dalmacii a Vojenskou Hranici. Bylo tedy nařízení toto, třebaže v Uhrách mělo vzhledem k předpisu § 32 ihned účinnost jen pro určité úřady, přece jen součástí pozitivního práva i v býv. Král. Uherském a tedy i na území nynějšího Slov. Že nařízení toto snad později bylo zrušeno, nebo že zásada v jeho § 24. vyslovená v době přítomné již neplatí, to st-l netvrdí, a nemusil se proto nss otázkou touto, nemaje tu žádné námitky st-logy, vůbec zabývatí.

Č. 6280.

Z n á m k y. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: * Popřel-li ve sporu podle § 3 známkové novely z r. 1895 žalovaný excipiendo registrační schopnost známky, o kterou žalobce opírá svůj nárok žalobní, z důvodu § 1 cit. zák., jest min. obch. povinno o takové námitce rozhodnouti věčně.

(Nález ze dne 5. února 1927 č. 1770).

V ě c: Josef Fr. M. v B. (adv. Dr. Rob. Köcher z Litoměřic) proti ministerstvu obchodu (min. m. taj. Dr. Jos. Fák, za zúč. firmu »Solo« ve V. adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) stran ochranné známky.

V ý r o k: Nař. ro z h o d n u t í z 22. z á ř í 1925 z r u š u j e s e p r o v a d y ř í z e n í; s t í ž n o s t d o r o z h o d n u t í z 23. z á ř í 1925 z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Žalobou podanou u min. obch. domáhala se firma »Solo« v L. opírajíc se o slovní známku »Blitz« č. 6241/Linec, zapsanou mimo jiné i pro leštidla, výmazu kombinované známky č. 14.100/Liberec, zapsané pro st-le, z důvodu zaměnitelné podobnosti (§ 3 známkové novely z r. 1895) se známkou žalobkyně. V odpovědi proti této žalobě podané uvedl st-l v pochybnost registrační schopnost známky č. 6241/Linec, poukazuje k tomu, že slovo »Blitz« zřejmě poukazuje na vlastnost chráněného zboží, totiž leštidel, pomocí nichž lze učiniti jimi cíděné předměty b l ý s k a v ý m i. Mimo to popřel st-l jak totožnost zboží chráněného známkou č. 14.100/Liberec s oním, jež chrání známka č. 6241/Linec, tak i zaměnitelnou podobnost obou známek, o kteréž tu jde. Nař. rozhodnutím z 22. září 1925 žal. úřad, uznáv jednak prioritu známky č. 6241/Linec, dále totožnost zboží oběma známkami chráněného a konečně i zaměnitelnou jejich podobnost, vyhověl žalobě fy »Solo«, nařídil výmaz známky čís. 14100/Liberec a uznal st-le povinným k náhradě útrat sporu.